

Чи си нема криля фърковити,
Да си фърка дуръ на сине небо.
Юди си му билки дадоха и си отидоха, 695
А Орфенъ не постоя, не почака,
Амъ си зе до негова златна свирка,
И навърви да си иде при фейска краля.
Мѣсецъ има до негова столнина,
Я той си за дѣнь отиде до църно-то моря, 700
Дѣ излѣзоха до деветъ църноморски Юди,
Не му даватъ да помине презъ църно-то моря.
Чудилъ се е Орфенъ що да прави,
Що да прави, що да стори?
Дѣ му наумъ дойдѣ що му казаха до три Юди, 705
Чи вышни ангелъ на ардамъ ще му дойде,
Гледа по край моря белки види вишны ангела?
Я не може нейдѣ да го види!
Тогá си зе златна свирка,
Та засвири пѣсна желостива; 710
Свирка свири и си пѣсна напѣва,
Ой ти Боже, Вишный Боже!
Прати си отъ небо до тоя вишни ангела,
На мене малку ардамъ да устори,
Само църно моря да си помина, 715
Чи си ми Юди не даватъ товá моря да помина
Лю си Орфенъ пѣсна свърши,
Си погледа по край моря,
Дѣ си виде стара дѣда со брада до ноги-те;
Утидѣ поклонъ да му се поклони, 720
А стари дѣдо си го пита:
Ты ли, брѣ юнаке, свиреше тоя свирка?
И напѣваше тоя желостива пѣсна!